

Posudek školitele

PhDr. Vojtěch Veselý vystudoval v l. 2000-2006 na Filozofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze obor český jazyk a literatura; v r. 2007 obhájil rigorózní práci a složil rigorózní zkoušku. Doktorské studium oboru český jazyk zahájil v r. 2006, od r. 2007 do r. 2011 pracoval v lexikografickém oddělení Ústavu pro jazyk český AV ČR, v l. 2008-2012 působil jako odborný asistent na katedře českého jazyka a literatury Pedagogické fakulty TU v Liberci. V současné době pracuje na plný úvazek v ÚJČ AV ČR (polovina úvazku v oddělení gramatickém, polovina úvazku v oddělení lexikografickém).

V průběhu doktorského studia kol. Veselý cílevědomě hledal své odborné zaměření, jež se vyhranilo (a pokládám to za velmi užitečné) do orientace na problémy stojící na pomezí lexikologie/lexikografie a gramatiky; ty převládají i v doktorandově publikační činnosti. Zájmy kol. Veselého jsou ale širší: to doložila jeho státní doktorská zkouška (při níž prokázal hluboký vhled do lingvistických problémů) a dokládá je i jeho účast na grantových projektech: v rámci projektu Moderní mluvnice češtiny zpracoval problematiku kvantifikátorů, zvl. číslovek, v rámci projektu Nová cesta k modernímu jednojazyčnému výkladovému slovníku současné češtiny se podílel na budování koncepce gramatiky ve slovníku, v rámci projektu Slovník afixů užívaných v češtině se soustřeďuje na tvorbu hesel popisujících prefixy, sufixy a cirkumfixy.

Téma doktorské disertace *Projekce presupozic v češtině* volil PhDr. Veselý po zralé úvaze tak, aby výsledky jeho práce vyvolaly diskusi o problémech českou lingvistikou zatím (do hloubky) nepropracovaných. V disertaci předkládá informace získané převážně ze zahraničních zdrojů, informace komentované, analyzované a hodnocené. To – spolu s vlastní analýzou vybraného dílčího tématu zpracovávané problematiky – některé otázky zodpovídá, jiné ovšem (takové, jež na řešení zahraniční i naší lingvistiky teprve čekají) klade. I to je třeba ocenit. Práce má jasnou strukturu, adresátovi je přizpůsoben i způsob prezentace poznatků, ať již zprostředkovaných, anebo vlastních; neznamená to ovšem, že by některé partie disertace byly (zvl. pro čtenáře nevybaveného zázemím logiky) úplně snadno přístupné. I v tom, že disertace rozšiřuje obzory takového čtenáře, spočívá ovšem dle mého názoru její přínos, snad (a nebo přinejmenším) metodologický: mj. v implikovaných poukazech na skutečnost, že při

řešení složité problematiky presupozic se lingvistika bez multidisciplinárního přístupu neobejde.

Doktorskou disertační práci PhDr. Vojtěcha Veselého *Projekce presupozic v češtině* doporučuji k obhajobě.

Alena Macurová, školitelka
18. února 2014